

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έχτον κι' είκοστόν ἀριθμοῦμεν χρόνον
μέσ' στήν κλεινὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἐνιὰκόσα δέκα
κι' ἔλα τὰ σαθρὰ πελέκα.

Τέσσαρες τοῦ Δεκεμ. βρίου,
ὅριαιμος Ἐλευθερίου.

Χίλια κι' ἑκατὸν σαράντα, μὰ προσθέσετε κι' ὀκτώ,
μερικοὶ στήν νέα νίκη στόμα δείχνουν ἀνοικτό.

Ὁ «Ρωμηός», ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν ἰδὼν,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τὴν ὁδόν,
μόνο πῆγε παραπάνω, αὐξων πενηνταοκτώ,
συνορεῦει μ' ἄλλα σπήτια καὶ μ' ὀρίζοντ' ἀνοικτό.

Ὁγδόη κι' εἰκοστή τοῦ Νοεμβρίου
μὲ σύμβολον ἀγκύρας σωτηρίου.

Κι' ἦταν Κυριακή.
ἀληθῶς σημαντική
καὶ παρήγορος ἡμέρα.
ἐκλογὴ Διπλῆς δευτέρως.

Κι' ἦτον ἡ ψηφοφορία
ἀνοστή πολὺ καὶ κρούα.
ὅπου σ' ὅλους δυνατὸ
ἔφερε χασμουρητό.

Ψήφισες σιγὰ σιγὰ,
καὶ δὲν ἔβλεπες κάουζα,
καὶ δὲν ἄκουες χαστούκια
καὶ δὲν ἔπεφταν μαστούκια.

Μῆτε μένος μῆτε λίμα,
κι' ἔτρεχα σὲ κάθε τυῆμα
καὶ τοὺς ἔλεγα: παιδιὰ,
ἔχετ' Ἑλλήνος καρδιά;

Αἶμα γνήσιον Ρωμηοῦ βράζει μέσα σας ἀλήθεια;
πῶς ξεγάσατε, παιδιὰ, κάθε πατρικὴ συνήθεια;
Ἦλιος πᾶν δὲν σὰς φλογίζει, ποὺ καὶ μέσα' στὸν χειμῶνα
καίει ραχοκοκκαλιάς;
ὅπως πρὶν δὲν κατοικεῖτε τὸν ἀρχαῖον Παρθενῶνα
καὶ τῆς δόξαις τῆς παλῆλαις;

Σεῖς οἱ κάτοικοι τῆς γῆς τῶν ἀφθάστων μεγάλειων,
σεῖς τὰ τέκνα τὰ θερμὰ τῶν μεσημβρινῶν ἡλίων,
πῶς εἰς ἐκλογῶν ἡμέρας δὲν ἐνθουσιᾶτε πλέον
μὲ ξεφωνητὰ καὶ φῶτα;
πῶς κανεῖς Ρωμηός σὰν λέων
δὲν βρυχᾶται καθὼς πρῶτα;

Ἦτρέπεται κανεῖς ἀλήθεια' στὸ Βασίλειον τοῦ μένου
νὰ σὰς βλέπη παγωμένους.

Ἦτρέπεται κανεῖς ἀλήθεια νὰ σὰς βλέπη τώρα πιά
νὰ μὴ ρίχνεσθε γενναίως σὲ διάφορα γιὰπιά,
καὶ καδρόνια καὶ μαδέρια
νὰ φουκτώνετε' στὰ χέρια.

Εἶναι πράγματι ντροπὴ νὰ μὴν προκλιῖτε τοῦρους,
νὰ μὴ σπάζετε ρουθούνια,
καὶ μὲ τράκκας καὶ κουδούνια
νὰ μὴν τρέχετε' στοὺς δρόμους.

Ἐκλογὴ τοιαύτης σάχλας εἶναι στίγμα καὶ ντροπὴ
στῆς Ἑλλάδος τὸ καμίνι.
καὶ μὲ τούτη τὴν κρυάδα μὴ θαραῖτε προκοπὴ
κι' ἐδῶ πέρα πῶς θὰ γίνη.

Ἀλλάξε λοιπὸν ἡ κράσις
τῶν Ρωμηῶν τῶν θερμαίμων.
ποὺ κατέπληξαν τὸν Αἶον
μ' ἐκλογῶν ἀγρίων δράσει;

